

Dr med. Hanna Osterczy-Śliwińska

(1923-2003)

Dnia 10 czerwca 2003 r. zmarła w Krakowie po długiej i ciężkiej chorobie dr med. Hanna Osterczy-Śliwińska, okulistka, wieloletnia pracowniczka Krakowskiej Kliniki Okulistyki.

Urodziła się w Warszawie dnia 20 września 1923 r. Ojciec Kazimierz był kupcem i przemysłowcem. Naukę w szkole średniej – przerwana przez II wojnę światową – kontynuowała na kompletach tajnego nauczania w Warszawie. Egzamin dojrzałości zdała w 1941 r., a następnie rozpoczęła studia medyczne w Szkole dla Pomocniczego Personelu Sanitarnego dr. Zaorskiego, która była tajnym Wydziałem Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego. Jak większość młodych ludzi Jej pokolenia dr Osterczy-Śliwińska należała do Armii Krajowej i wzięła czynny udział w powstaniu warszawskim. Jako studentka medycyny opatrywała rannych i asystowała przy operacjach. Opuściła Warszawę w ostatnim dniu powstania. Przewieziona do obozu w Pruszkowie, została zwolniona jako sanitariuszka.

Po wojnie dr Osterczy-Śliwińska osiedliła się w Krakowie i tu, w latach 1945-1950, kontynuowała studia na Wydziale Lekarskim UJ, uzyskując dyplom lekarza w sierpniu 1950 r. W tym samym roku rozpoczęła pracę w Klinice Chorób Oczu w Krakowie, kierowanej wówczas przez prof. Mariana Wilczka. Z tą kliniką związała się na cały okres życia zawodowego. Zajmowała stanowisko stypendystki, asystenta, starszego asystenta i asystenta lecznictwa. Po przejściu na emeryturę w 1991 r. pracowała dalej w klinice do końca 1998 r. w niepełnym wymiarze godzin.

Pierwszy stopień specjalizacji z okulistyki uzyskała w 1952 r., drugi stopień – w 1958 r. W latach 1953-1955 przez 3 dni w tygodniu pracowała w Poradni Okulistycznej Miejskiej Przychodni Specjalistycznej w Stalowej Woli, oddelegowana tam ze względu na małą w owym czasie liczbę okulistów zatrudnionych na prowincji. W późniejszych latach pracowała dodatkowo w Poradni dla Szkół Wyższych, która czasowo mieściła się na terenie kliniki.

Dr med. Hanna Osterczy-Śliwińska była autorką i współautorką 32 prac naukowych, głównie z dziedziny jaskry, badań działania

leków, skuteczności zabiegów operacyjnych i leczenia zachowawczego. Doktoryzowała się w listopadzie 1966 r. na podstawie rozprawy pt.: „Kliniczne wartości tonografii w jaskrze”. Jako asystent kliniki przez długie lata brała udział w szkoleniu studentów medycyny i lekarzy specjalizujących się w okulistyce.

Dr Osterczy-Śliwińska była znakomitym chirurgiem, posiadającym wszystkie cechy konieczne do dobrego wykonywania tego zawodu: opanowanie, cierpliwość, szybkość decyzji, impuls do ciągłego rozwijania umiejętności. Drobną i delikatną, nazywaną przez wszystkich Haneczką, nie sprawiała wrażenia chirurga, a dłonie miała tak małe, że trzeba było zamawiać dla Niej specjalny rozmiar rękawiczek chirurgicznych. Ale tymi delikatnymi, kobiecymi rączkami uratowała wzrok setkom chorych. Swoje umiejętności chętnie przekazywała młodym adeptom sztuki lekarskiej, ucząc chirurgii i pomagając stawiać pierwsze kroki w trudnej sztuce chirurgii okulistycznej.

Dr Osterczy-Śliwińska była też doskonałym, doświadczonym diagnostą, osobą ogromnie wrażliwą na cierpienia innych. Przez długie lata prowadziła oddziały kliniczne, wyróżniając się pracowitością, skrupulatnością, wielką troską o powierzonych sobie chorych.

Znana z silnego charakteru i niezłomnych zasad, wielka patriotka, jako jedna z pierwszych zaczęła działać w „Solidarności”, nie kryjąc swoich przekonań. Służąc innym przykładem, wymagająca dla wszystkich, nie tolerowała niesumienności, nieuczciwości, lekceważenia obowiązków. Sama była wzorem lekarza i pracownika uniwersyteckiej kliniki.

Liczne grono okulistów, którzy kształcili się w krakowskiej Klinice Okulistycznej, zachowa dla dr Osterczy-Śliwińskiej wdzięczność i szacunek, czerpiąc przykład z Jej działalności.

Cześć Jej pamięci!

Helena Żygulska-Mach